

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke foretages i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 189).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen forlangte Ordet.

Lovforslagets §§ 1—3 (se Tillæg A. Sp. 157) samt *dets Overgang til tredie Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg til almindelig borgerlig Straffelov af 10. Februar 1866.

Formanden: Heller ikke denne Sag kan foretages i dette Møde uden Tingets Samtykke.

Fraenkel: Jeg vil tillade mig at henstille til de ærede Medlemmer, at vi følger Forretningsordenen med Hensyn til Behandlingen af dette Lovforslag, eller at vi i hvert Fald udsætter anden Behandling til i Morgen. Jeg har dels særlige Grunde, dels almindelige Grunde til at rette denne Henstilling. Mit Forhold til Lovforslaget er det, at jeg helst vil støtte den Tanke, Lovforslaget indeholder, nemlig at skærpe Pressens Ansvar. Jeg har tidligere haft Lejlighed til fra denne Plads at udtale mig derom. Jeg er af den Mening, at en saadan Skærpselse af Pressens Ansvar er nødvendig selv under normale Forhold og selv overfor Privatpersoner, og saa meget mere maa jeg mene, at den er nødvendig under saa ekstraordinære Forhold som dem, vi for Tiden lever under; hvor selve Regeringen mener, at der tiltrænges en mere effektiv Ansvarlighed for Pressen end den sædvanlige. Men den Maade, hvorpaa Tanken er udtrykt i Lovforslaget, anser jeg ikke for heldig, og jeg tager her navnlig Sigte paa Lovforslagets § 1, 2det

Stykke. Udtrykkene i dette Stykke er saa svævende, og de rykker saa stærkt ind paa Livet af Pressen — efter den Opfattelse, som jeg altsaa lægger i dem —, at jeg vilde ønske, jeg kunde konferere med Jurister om dette Spørgsmaal og høre, hvor langt de mener, at der efter dette Stykke kan gaas. Dertil har jeg imidlertid ikke Tid, naar Lovforslaget skal behandles med den forlangte Hurtighed.

Saa har jeg en almindelig Grund til at ønske Behandlingen af Lovforslaget udsat. Det hænder ofte, og det er sikkert hændet de andre Herrer lige saa fuldt, som det er hændet mig, at man hører Beskyldninger rettet mod Folketinget for, at det ikke med tilstrækkelig Omhu bearbejder Lovforslagene. Det sker undertiden med fuldkommen Uret. Den hurtige Behandling er f. Eks. sket hyppigt — og efter min Mening ikke med Urette —, hvor det gjaldt Gennemførelsen af betydningsfulde Lovforslag, der under den nuværende Situation krævedes af Regeringen i Anledning af ønskede Bevillinger eller Bestemmelser angaaende udenrigske eller militære Forhold, og der er intet Medlem i denne Sal, der med større Aabenhed og Uforbeholdenhed end jeg har udtalt sig om, at saadanne Bevillinger og Beføjelser gav vi under de nuværende Forhold Regeringen, blot den forlangte dem. Vi kan ikke og skal ikke, som jeg tidligere har sagt, her kende Regeringens Motiver. Vi skal give den den størst mulige Fuldmagt paa disse Omraader, og saa skal den handle under sit Ansvar. Men med Hensyn til det her foreliggende Spørgsmaal er der ingen som helst Grund til at jage, og jeg synes ikke — ja, jeg vil nødig hruge stærke Udtryk —, at det er rigtig passende at jage dette Lovforslag igennem.

Hvis Tinget imidlertid forkaster denne Henstilling, og hvis Tinget ogsaa forkaster det Ændringsforslag vedrørende 2det Stykke i § 1, som stilles fra min Gruppens Side, er jeg, hvor gerne jeg vilde støtte Tanken i Lovforslaget, stillet saaledes, at jeg ikke i Dag kan tage nogen Bestemmelse og derfor maa afholde mig fra at afgive Stemme.

Formanden: Da der nu er fremkommet Indsigelse imod, at Sagen behandles i dette Møde, vil der være at foretage Afstemning om, hvorvidt Tinget billiger, at Sagen behandles i Mødet.

Ved den derpaa foretagne Afstemning afgaves der 81 Stemmer for, at Sagen foretoges i Mødet, 6 Stemmer imod.